

Sajátos felfogás

Nem tudom, ki hogyan van vele, de én már lassan kezdek belefáradni. Ne tessenek találgatni – ugyan hosszan tudna mindenki sok mindent sorolni – nekem egy esztendőre három választási kampány már az elegendőn túltett. Volt először az országgyűlési, majd jött az EU-s korteskedés, amelyek mondhatni szokványosak voltak, most pedig az önkormányzati választások közepében vagyunk és ugyan úgy, mindenki mondja a magáét. Az ember úgy vár valamit, egy frappáns ajánlatot, egy kis sziporkát, amin elmosolyodik, mondjuk úgy, ahogy a múlt század elején a korteskedők minden furfangot igyekeztek bevetni.

Ennek apropóján jutott eszembe az az anekdota, amely szerint az egyik faluban, a templomból kijövő híveket a jobboldali párt egyik kortese a következő magyarázattal próbálta meggyőzni. Tudvalevőleg az Isten a Fiát, Jézus Krisztust a jobbára ültette. S vajon miért? Mert az Isten a jobboldalnak adta az elsőséget, így hát akkor az, jobb is a baloldalnál. No, erre már a baloldal jelenlévő kortese sem tudott hallgatni, mondván, valóban az Atya a jobbára ültette a Fiút, de ő így a baloldalra került. De mint jó keresztények azt csak nem tagadhatjuk, hogy az Atyaisten mégis csak nagyobb úr a Fiúistennél. Már pedig, ha az Atyaisten a baloldalon ül, mégis csak a baloldalé az elsőség.

Ügyes?

CZ.

RÓMAI ILJEVÉIL

„Éljetek egyetértésben!”(12,16)

A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Eseménynaptár

Október 11.: Szombat délután 3-tól fél 6-ig kézműves foglalkozás (kosárfonás) a hittanteremben

Október 12.: A fél 9-es szentmise után agapé a hittanteremben.
A fél 11-es szentmise alatt kisgyermekes hittanos foglalkozás a hittanteremben.

Október 26.: A fél 11-es szentmise alatt kisgyermekes hittanos foglalkozás a hittanteremben, utána agapé.

A plébániai könyvtár kinyitott.

Októberben minden nap közösen imádkozzuk a rózsafüzért templomunkban: hétköznapokon du. 5-kor, elsöpénteken, szombatokon és vasárnapokon du. 6 órakor.

PLÉBÁNIÁNK CSALÁDI HÍREI

A keresztség szentségében részesültek:

Korba Attila és Éliás Barbara gyermeke **Laura Hanna**

Salem Julio Samir és Bakai Gabriella gyermeke **Szófia Mira**

Fenyvesi Péter és Böszörményi Beáta gyermeke **Zsófia Ilona**

Stibli József és Vanyócki Renáta gyermeke **Martin**

Steinberg Christian és Borbély Glória Erzsébet gyermeke **Johanna**

Tassy Gergely és Berta Andrea gyermeke **Julianna**

Végyvári Gergely és Máthé Bernadette gyermeke **Csongor**

Gilyén Elemér és Pajor Éva gyermeke **Klára Julianna**

Végző búcsút vettünk a következő testvéreinktől:

Szívós István

Nemesné Antal Magdolna

Majorné Major Katalin

Tassy Julianna

Gábor Imre

Rédli János Miklós

Templomi hittanórák 2014-2015

Elsőáldozók	hétfő	17 ó.
4. osztályosok	kedd	16 ³⁰
7-8-9-10 oszt.	hétfő	15 ³⁰
11-12. o. és egyet.	hétfő	19 ó.
Fiatal felnőttek	páratlan hetek péntekjein	20 ó.
Kezdő felnőttek	2. és 4. szerda	19 ó.
Felnőttek I.	1. és 3. csütörtök	19 ó.
Felnőttek II.	2. és 4. csütörtök	19 ó.
Nyugdíjas hittan	páratlan hetek csütörtökjein	8 ³⁰

Aki nem tudja, melyik csoportba menjen, jelentkezzen János atyánál!

A SZENTATYA OKTÓBERI IMASZÁNDÉKAI

Általános imaszándék: Hogy az Úr adjon békét a világ azon vidékeinek, amelyeket leginkább gyötör a háború és az erőszak.

Missziós imaszándék: Hogy a missziós világnap minden hívőben felébressze a szenvedélyt és a buzgóságot arra, hogy az egész világnak megvigye az evangéliumot.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK RENDSZERES PROGRAMJAI

SZENTMISÉK

- hétköznap: 8 óra
- szombat: 8 óra és este 7 óra
- vasárnap: 1/2 9, 1/2 11, este 7 óra

GYÓNTATÁS

- a hónap utolsó szombatján du. 5-től az esti szentmiséig.
- Adventben és nagyböjtben minden szombaton du. 3-tól az esti szentmiséig

IMAÓRÁK

- első pénteken a reggeli mise után fél óras egyéni szentségimádás.
- első vasárnap: du. 6 órakor elmélkedő szentségimádási óra.
- szentírásos imaóra: 3. hétfő este 7 óra.
- minden kedden de. 1/2 9-től engesztelő, közbenjáró imaóra.

ÉNEKKAR

- minden szerdán: este 7 óra.

RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT

- imatalálkozója minden hónap utolsó vasárnapján a 1/2 9-es szentmise után.

IRODAI ÜGYELET

- kedd, szerda, du. 3-1/2 5-ig, pénteken du. 3-4-ig.

KÖNYVTÁR

- vasárnap: 1/4 10-1/4 11-ig.

A SZŰZ ANYÁNKHOZ

Kirándulásunkat egy egyszerű sétának gondoltam, sok mindenre nem számítottam.

A zarándok utat a Szűz Anyához a Karitászcsoport szervezte. A nap azzal kezdődött, hogy tizennégyen felszálltunk egy sárga távolsági buszra, mellyel két órás hosszú utat tettünk meg. Átszállással érkeztünk Mátraverebély-Szentkútra, utunk végállomására. A busztól egy kissé meredek szakaszon kellett felsétálni, hogy elérjük a gyógyító vizet adó kutat.

Utunk közben talákoztunk egy bácsival, akitől kiderült, hogy rákos beteg. Nagyon megható történetet mondott el magáról. Sajnáltuk, de kiderült, hogy mindennap felsétál ide, és imádkozik. Elmondta, hogy évek alatt az állapota nem rosszabbodott, hanem javult. Nagymámmal mondtuk a bácsinak, hogy első dolgunk, ha a templomhoz érünk, hogy imádkozunk érte.

Amikor felértünk a kúthoz, mindenki boldog és lelkes volt. A templom előtt megbeszéltük, hogy mindnyájan bemegyünk egy rövid imára és utána meguzsonnázunk. A kegytemplom melletti szabadtéri oltárnál görögkatolikus hívek gyülekeztek misére. Kis csapatunk úgy döntött, hogy egy félkör alakú kőpadnál leülünk, hogy reggelivel egybekötött uzsonnákat elfogyasszuk. Nevetésből nem volt hiány, a hangulat mindig boldog volt, pedig addig már nagyon hosszú utat tettünk meg. A megpihenés után nekilendültünk a következő sétának. Utunk egy erdős ösvényen haladt, a táj nagyon szép volt. Szent László legendájának felolvasása után mindenki lázasan keresni kezdte Szent László lovának patanyomát és vélte felismerni több helyen is. Fotók is készültek az eseményről, majd erőt gyűjtve tovább folytattuk utunkat az erdőben a több helyről is fakadó bővizű forrásokhoz. Átvágva a kanyargó források vizén, megtudtuk, hogy az egyik a szembetegségeket és a köszvényt gyógyítja. Amikor odaértünk megtöltöttük poharunkat és flakonjainkat, de volt, aki cipőjét levéve tocsogott kicsit a hűs vízben. Persze volt sok nevetés, mert úgy vél-

ték és bizonygatták többen, hogy „szemük” egyre élesebben lát.

Margit néni, a rangidős meg is szólalt — ez a forrás már megfiatalított! — és élénken vette kezébe a felé nyújtott kulacsokat, és szaporán adogatta a friss vizet mindenkinek. Ez a pillanat nagyon mókás volt, jót neveltünk és közben mosakodtunk.

A következő megálló egy nyugalmas rész volt ahol imádkoztunk.

Közben visszafelé rátaláltunk arra az asztalra, melykőre letelepedve elkezdtünk beszélgetni. Többen felolvastak tanulságos történeteket, néhányan megtörtént eseményeket is elmondtak magukról. Mialatt érdeklődve hallgattuk az elbeszéléseket, váratlan esemény történt. Két gyönyörű pillangó röpködött körülöttünk, és talán nekik is tetszethettek a történetek, mert letelepedtek ujjunkra és hosszan, bátran időztek ott. Sokáig gyönyörködtünk bennük, de minden egyszer véget ér, hát a pillangók továbbszálltak.

A felnőttek beszélgetése közben testvéremmel megmásztuk a sűrű bokrokkal és fákkal benőtt domboldalt. Majd újból a felnőttek közé települtünk és érdeklődve hallgattuk őket, bekapcsolódva beszélgetésükbe. Így sikerült egymást jobban megismerni.

Újra útra keltünk, és egyenest a szabadtéri oltárhoz mentünk. A padokon ülve figyeltük Lieli Gyuri bácsit, aki felolvasta az oltár falán látható mozaikképekről szóló írást. Érdekes volt és sokat tudtunk meg ezekről a gyönyörű képekről. Később közelebről is megvizsgáltuk a mozaikot. A kis kövek különböző színekben ragyogtak. Néztük és gyönyörködtünk még egy darabig a szenteket és a Szűzanyát ábrázoló képekben.

A kegytemplom felé vettük az irányt, hogy búcsúzóul imádkozzunk Szűz Mária képe előtt. Csendben imádkoztunk, mikor megint egy meglepetés ért minket.

A sekrestyéből két pap jött ki és elkezdődött a szentmise. Voltak ott már néhányan, de a mi csoportunk töltötte meg a templomot. Attól fél-

ve, hogy a visszainduló busz nem várja meg a mise végét, mind felálltunk és kimentünk a templomból. Biztos nagyon furcsán hatott, de az még érdekesebb lehetett, hogy néhány pillanat múlva vissza is mentünk, úgy döntve, hogy maradunk.

A szentmise után mindenkit nagy boldogság fogott el, így volt teljes zarándoklatunk, hogy szentáldozásban is részesülhettünk.

Mise előtt a templommal szemben található Keresztúthoz mentünk. A kőből faragott állomásokra felírták, hogy kinek köszönhető az oszlopok felállítása. Nagyon kedves emberek, akik ebben segítettek.

A keresztútjárás és a szentmise után utunk már hazafelé folytatódott. Lesétáltunk a távoli buszmegállóhoz, és már jó ideje várakoztunk, de semmi élet nem mutatkozott, csak néhány autó robogott el mellettünk.

Utunk során a kegyhelyről szedtünk néhány követ emlékebe. Ahogy ott ülünk, Hauszknét Margit néni lemutat az árokba és azt mondj — Ez nem kell neked? Pont elfér a táskádba ez a kicsi kő! — Erre mindenki nevetni kezdett, mert a kő inkább jó megtermett szikladarab volt.

Az idő múltával egyre nyugtalanabbak lettünk. Figyeltük az utat, de buszt sehol nem láttunk jönni. Egyszer csak felpattantunk, és öten hét felé mentünk, mert elhangzott, hogy nem jön több busz, ezért gyalog tesszük meg az utat a másik buszig.

Mi jónak is gondoltuk, mert a 2 km-es utat ki fogjuk bírni. Elindulva páran azt gondolták stopolni kellene. Ez jó ötletnek bizonyult. Jött is egy autó, és a miséző két pap ült benne. Kérésünkre már két embernek volt helye. Megállítottunk még egy autót, abban három szabad hely akadt. Több autó nem jött, így gyalog folytattuk az utat. Ahogy haladunk előre velünk szembe jön egy sárga busz. A kedves buszvezető felvett, még jegyet sem kellett váltanunk, s azt is megtudtuk, hogy két km-nél jóval több volt az utunk. Megnyugodtunk, hogy elérjük a csatlakozást, nem kell a mezőn tölteni az éjszakát.

A buszmegállóban találkoztunk az első kocsis utasaival, a másik autó hazáig fuvarozta társainkat. Így végződött utunk. Rómaifürdőhöz közeledve eljött a búcsúzás ideje.

Napok elmúltával boldogan elevenítem fel a közös pillanatokot, mert csoda csodát követett, érdemes volt a Szűz Anyánkhöz ellátogatni.

Köszönöm szépen a Karitászcsoportnak, hogy együtt tölthettem velük ezt a csodás napot.

FLACHNER TERI TAHIBÓL
(14 éves tanuló)

A Szűzanyához

Nagyasszonyunk!
Boldogságos Szűz Mária!
Törékeny vagy és sziklaszilárd.
Szólongatlak a szívemben.
Kereslek hát, hogy törődő jóságodat megtapasztaljam.
Mit gondolsz rólam, aki nagyon egyenetlen odafigyeléssel fordulok hozzád az olvasót imádkozva.
Mit gondolsz rólam, aki álmatagon biggyesztem reggel a felajánló ima végére: Nagyasszonyunk, szeplőtelen szívedre bízom felajánlásomat.
Tudom, hogy az én vétkeimért is meghalt Szent Fiad.
Meghalt?
Halálra kínozott.
Csak nagy alázattal kérhetlek a történetek miatt: Imádkozzál érettünk – értem is – most.
És imádkozzál értünk – értem is – halálunk óráján.
Téged – akinek a közbenjárását köszönöm – a Szentháromság túlradó szeretetének tekintelek.
Léted okán örökké hálás vagyok az Istennek.
Salve! Boldogasszony, Anyánk!
Ámen.

GYORGYOVICH MIKLÓS

RÓMAI LEVÉL A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Kiadja: a Rómaifürdői Plébánia
1031 Budapest, Zaránd u. 35.
Telefon: 368-6308
E-mail: rompleb@freemail.hu
romai.plebania.hu (www.nélkül!)

Rómaifürdői Plébánia bankszámlája:
10900035-00000008-18040003
Rómaifürdői Karitás Alapítvány bankszámlája:
10102103-12822304-00000008